

706

Besluit van 28 december 1977, houdende wijziging van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 7 december 1977, no. RRW 75635, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

De Raad van de Waterstaat gehoord;

Gelet op de artikelen 17, eerste lid, en 19, tweede en vierde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren;

De Raad van State gehoord (advies van 21 december 1977 no. 11);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 27 december 1977 no. HW/RRW 85404, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren, vastgesteld bij Ons besluit van 5 november 1970 (Stb. 536) en laatstelijk gewijzigd bij dat van 28 december 1976 (Stb. 698), wordt gewijzigd als volgt:

A. In artikel 16 worden de eerste twee leden vervangen door twee nieuwe leden, luidende:

1. Het voor het jaar 1978 verschuldigde bedrag voor het brengen van zuurstofbindende stoffen in rijkswateren bedraagt twintig gulden per inwonerequivalent.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid is voor het brengen van zuurstofbindende stoffen in het territoriale gedeelte van de Noordzee, de Waddenzee, de Eems, de Dollard en de Westerschelde voor 1978 veertien gulden per inwonerequivalent verschuldigd.

B. Artikel 16a wordt vervangen door een nieuw artikel 16a, luidende:

Voor het brengen van zuurstofbindende stoffen in de in artikel 16, tweede lid, genoemde wateren met behulp van:

- de afvalwaterleiding Hoogkerk,
- de afvalwaterleiding Haagse agglomeratie e.a.,
- de afvalwaterleiding kanaalzone Oost Zeeuwsch Vlaanderen,
- de afvalwaterleiding Westelijk Noord-Brabant (Waarde),
- de afvalwaterleiding Goes,

worden op de aanslag in de heffing voor het jaar 1978 in mindering gebracht de exploitatielasten van deze leidingen over dat jaar, met dien verstande dat de aanslag nimmer lager zal worden gesteld dan zestig procent van het bedrag, dat zonder deze vermindering verschuldigd zou zijn. Onze Minister bepaalt welke werken voor de berekening van de aanslag in de heffing geacht worden een onderdeel te vormen van de in de eerste volzin genoemde leidingen en kan nadere regelen geven inzake de wijze van berekening van de in mindering te brengen exploitatielasten van deze leidingen.

ARTIKEL II

Bijlage I van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren zoals dit bij Ons besluit van 5 november 1970 (Stb. 536) is vastgesteld, wordt voor wat onderdeel C (Analysevoorschriften) betreft, gewijzigd overeenkomstig de bij dit besluit gevoegde bijlage.

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1978.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende bijlage en nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en de Algemene Rekenkamer.

Soestdijk, 28 december 1977

Juliana

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D.S. Tuijnman

Uitgegeven de *dertigste* december 1977

De Minister van Justitie
J. de Ruiter

Bijlage bij het Koninklijk besluit van 28 december 1977, Stb. 706, houdende gedeeltelijke vervanging van Bijlage I bij het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren, zoals deze was toegevoegd bij het Koninklijk besluit van 5 november 1970 (Stb. 536) (vervanging onderdeel C. Analysevoorschriften).

Voor het gestelde in onderdeel C. ANALYSEVOORSCHRIFTEN, dient te worden gelezen:

C. ANALYSEVOORSCHRIFTEN

De hieronder vermelde analyses worden uitgevoerd in het representatieve monster, dat is verkregen op de onder B. vermelde wijze.

Het onderzoek wordt in het water als zodanig uitgevoerd, dus zonder dat daaruit bezinkbare of opdrijvende bestanddelen zijn verwijderd. In een aantal gevallen is verwezen naar normbladen, uitgegeven door het Nederlandse Normalisatie Instituut. De inhoud van de normbladen wordt (tevens) gepubliceerd in de Nederlandse Staatscourant. Een wijziging in een normblad wordt eerst van kracht op 1 januari van het jaar volgende op dat waarin de publicatie van de wijziging in de Staatscourant heeft plaatsgevonden.

1. Het chemisch zuurstofverbruik.

De bepaling wordt verricht volgens normblad NEN 3235 5.3.

2. Het biochemisch zuurstofverbruik (met toevoeging van allylthioureum ter voorkoming van nitrificatie).

De bepaling wordt verricht volgens normblad NEN 3235 5.4. met dien verstande dat de in dit normblad onder 12 beschreven toevoeging van allylthioureum verplicht is.

3. De som van ammonium-stikstof en organisch gebonden stikstof.

3.1. Gehalten groter dan 5 mg stikstof per liter worden bepaald volgens normblad NEN 3235 6.5.

3.2. Bij gehalten kleiner dan of gelijk aan 5 mg stikstof per liter wordt 250 ml water ingedampd tot 100 ml na toevoeging van 5 ml zwavelzuur 18 M. Voer een destructie uit volgens normblad NEN 3235 6.5. punt 7.1., eerste alinea.

Breng vervolgens in een maatkolf van 250 ml ca 5 ml zoutzuur 0,1 M. Plaats de kolf zodanig onder de koeler, dat het koeluiteinde (of een verlengstuk daarvan) onder de vloeistofspiegel uitkomt.

Destilleer totdat omstreeks tweederde is overgedestilleerd. Vul het destillaat in de maatkolf aan en meng.

Ga bij de analyse uit van een hoeveelheid destillaat (2 ml tot ten hoogste 90 ml) die niet meer dan 0,4 mg ammonium-stikstof bevat.

Het ammoniumgehalte in het destillaat wordt verder bepaald volgens normblad NEN 3235 6.1.1 punten 7 en volgende.

4. Het zuurstofgehalte en de verzadigingswaarde.

Het zuurstofgehalte wordt bepaald volgens normblad NEN 3235 5.2. Voor de verzadigingswaarde worden de gehalten aangehouden zoals deze in de in dit voorschrift opgenomen tabel zijn vermeld.

5. Zuurstofbindende anorganische stoffen

De wijze van analysering van deze stoffen behoeft de goedkeuring van het hoofd van het bureau verontreinigingsheffing rijkswateren.

Mij bekend,

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. S. Tuijnman

NOTA VAN TOELICHTING

Regeling van de hoogte van de heffing voor het jaar 1978

Bij Koninklijk besluit van 5 december 1974 (Stb. 1974, nr. 751) werd de hoogte van de rijksheffingen ter bestrijding van de kosten van maatregelen tot het tegengaan en voorkomen van verontreiniging van de onder beheer van het rijk staande oppervlaktewateren vastgesteld voor de jaren 1975, 1976 en 1977. Het bedrag voor de genoemde jaren was resp. f 13,-, f 15,- en f 17,-, voor de «zoete» rijkswateren en f 7,-, f 9,- en f 11,- voor de «zoute» wateren.

Thans dient het heffingsbedrag voor de komende jaren te worden vastgesteld. In verband hiermede zij vermeld, dat de opbrengst van de verontreinigingsheffing rijkswateren bestemd is voor het geven van bijdragen in de investeringskosten van zuiveringstechnische werken, die ten behoeve van de sanering van de rijkswateren door derden (regionale waterkwaliteitsbeheerders, gemeenten of bedrijven) worden gebouwd. Gerekend over de gehele saneringsperiode (ca. 15 jaar) moet de totale opbrengst van de verontreinigingsheffing in evenwicht zijn met het totaal van de uitkeringen. Op grond van de thans ter beschikking staande gegevens met betrekking tot het aantal belastbare inwonerequivalenten en de kosten van de noodzakelijke werken is het verloop van de heffingsbedragen voor de komende jaren berekend. Aan deze berekening hebben de volgende uitgangspunten ten grondslag gelegen:

- voltooiing van de sanering van de rijkswateren rond 1985;
- een bijdrage, op grond van de Uitkeringsregeling bestrijding verontreiniging rijkswateren, van 60% in de investeringskosten van maatregelen ter sanering van de rijkswateren;
- een gelijkmatige spreiding van het saneringsprogramma;
- een gelijkmatige stijging van de heffing;
- een gemiddelde jaarlijkse stijging van de kosten van zuiveringstechnische werken met 7%.

In de afgelopen jaren is de gemiddelde investering per te elimineren inwonerequivalent meer gestegen dan de 7% die in 1974 was geraamd. De gemiddelde jaarlijkse stijging bedroeg in werkelijkheid ca. 10%. Deze stijging moet voor het overgrote deel worden toegeschreven aan een stijging van de bouwkosten. Deze boven de raming uitgaande stijging van de bouwkosten in de afgelopen jaren, de doorwerking daarvan naar latere jaren en de nog te verwachten kostenstijgingen zijn vrijwel geheel verantwoordelijk voor de thans noodzakelijke verhoging van de heffingsbedragen.

De resterende verhoging van ca. 55 cent heeft twee oorzaken. Allereerst hebben de arresten van de Hoge Raad der Nederlanden van 22 december 1976 (B.N.B. 1977/50, NJ 1977/114) en 19 januari 1977 (B.N.B. 1977/64, NJ 1977/499) inzake de verontreinigingsheffing wegens onregelmatige of pieklozingen tot en met het heffingsjaar 1976 geleid tot een inkomstenderving van rond f 25 miljoen. Deze opbrengstvermindering wordt gespreid over de nog resterende saneringsperiode ingehaald. De daaruit voortvloeiende jaarlijkse verhoging bedraagt ca. 20 cent. Doordat inmiddels naar aanleiding van genoemde arresten een wijziging van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren is tot stand gebracht (Stb. 1977, 413) zullen aan deze arresten voor de heffingsinkomsten over 1977 en verdere jaren geen negatieve consequenties meer zijn verbonden.

Verder is uit een onderzoek gebleken dat de kosten van voorbereiding en toezicht op werken, die op grond van de Uitkeringsregeling bestrijding verontreiniging rijkswateren voor subsidie in aanmerking kunnen komen, niet op 10% maar op 15% van het totaal van de uitgaven, voortvloeiende uit de voor de werken gesloten overeenkomsten van aanneming en tot levering van materialen, dienen te worden gesteld. De daaruit voortvloeiende jaarlijkse verhoging bedraagt ca. 35 cent.

De uitkeringsregeling was tot nu toe alleen van toepassing op de sanering van lozingen op de «zoete» rijkswateren. In de enkele gevallen waarin nu reeds maatregelen ter sanering van de «zoute» wateren worden genomen, worden voorschotten verstrekt overeenkomstig de bepalingen van de Uitkeringsregeling. Inmiddels is gebleken dat de gemiddelde investeringskosten van de werken die nodig zijn voor de sanering van de «zoute» wateren niet afwijken van de kosten van werken die nu onder de uitkeringsregeling vallen. Er is dan ook geen aanleiding ten aanzien van de uitkeringen ten behoeve van de sanering van de «zoute» rijkswateren een ander regiem aan te houden dan ten aanzien van de «zoete» rijkswateren.

De uitkeringsregeling zal derhalve ook van toepassing worden verklaard ten behoeve van saneringsmaatregelen van lozingen op «zoute» wateren.

Hieronder zullen ook maatregelen vallen ten behoeve van lozingen via de in artikel 16a, eerste lid, van het onderhavige besluit genoemde afvalwaterleidingen, voor zover deze althans betrekking hebben op lozingen, die dateren van vóór 1 januari 1975.

De in artikel 16a, eerste lid, opgenomen regeling om de exploitatielasten van een aantal genoemde afvoerleidingen binnen bepaalde grenzen in mindering te brengen op aanslagen in de verontreinigingsheffing zal voor 1978 worden gecontinueerd. De in de leden 2 en 3 genoemde regeling vindt thans geen toepassing meer en kan derhalve vervallen.

Uitgaande van het bovenstaande zou voor de komende jaren voor de uitvoering van het saneringsprogramma voor de rijkswateren een jaarlijkse verhoging van het heffingsbedrag met circa f 4,- nodig zijn. Dat wordt volstaan met de vaststelling van het heffingsbedrag voor het jaar 1978 vindt zijn verklaring in het volgende.

Naar verwachting zal binnenkort door het verificatiebureau van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten een rapport worden uitgebracht inzake een onderzoek naar de opbouw van de regionale heffingen.

Het is de bedoeling, dat aan de hand van de resultaten van dit onderzoek zal worden nagegaan of het heffingssysteem zoals dat nu wordt toegepast aanpassing behoeft. Bij een dergelijke evaluatie zal de positie van de rijksheffing en de relatie van deze heffing met de heffingen van de overige waterkwaliteitsbeheerders niet buiten beschouwing kunnen blijven.

Een en ander kan van invloed zijn op de hoogte van de vast te stellen heffingsbedragen en om die reden is het niet gewenst de heffingsbedragen voor een langere termijn vast te leggen. Het niveau van de bouwkosten, dat bij het huidige heffingssysteem in hoofdzaak bepalend is voor de benodigde opbrengst van de heffingen, maakt een grotere jaarlijkse stijging (rond f 4,-) van het heffingsbedrag noodzakelijk dan de laatste jaren gebruikelijk was. Ten einde de overgang naar die hogere stijging geleidelijk te doen plaatsvinden is besloten de heffingsbedragen in 1978 te verhogen met f 3,- en wordt het heffingsbedrag per vervuilingseenheid gesteld op f 20,- voor de «zoete» wateren en f 14,- voor de «zoute» wateren. Tekorten die daardoor kunnen ontstaan zullen gespreid over de volgende jaren worden ingehaald. De tekorten worden nu op ruim f 7 miljoen geraamd.

Gedeeltelijke wijziging van bijlage I

In onderdeel C (Analysevoorschriften) van bijlage I van het Uitvoeringsbesluit wordt onder punt 1 een normblad genoemd, dat inmiddels is gewijzigd, terwijl onder de punten 2 en 3 bepalingmethoden zijn aangegeven, welke thans ook zijn genormaliseerd.

In verband hiermede is het gewenst, dat van het opnemen van een volledig analysevoorschrift in het Uitvoeringsbesluit wordt afgezien en zoveel mogelijk wordt overgegaan tot verwijzing naar een normblad.

Tevens bestaat behoefte aan zekerheid omtrent de vraag of en met ingang van welk tijdstip wijzigingen in de normbladen, uitgegeven door het Nederlands Normalisatie Instituut, worden overgenomen door de Minister van Verkeer en Waterstaat.

Ten aanzien van dit laatste is gekozen voor publikatie in de Nederlandse Staatscourant met de aantekening, dat de gepubliceerde wijzigingen van kracht worden op 1 januari van het daaropvolgende jaar.

Voor publikatie van de thans geldende normbladen zal worden zorg gedragen.

Het is thans mogelijk ook voor de bepaling van het biochemische zuurstofverbruik te verwijzen naar een normblad (NEN 3235 5.4).

De bestaande tekst van C 2 is in verband daarmee vervallen.

Norm NEN 3235 5.4 noemt onder 12 de mogelijkheid allylthiourem toe te voegen. In bijlage I echter is de toevoeging van deze stof, ter vermijding van de oxydatie van ammonium, verplicht gesteld.

Ook voor de bepaling van de som van ammoniumstikstof en organisch gebonden stikstof is het thans mogelijk naar een normblad te verwijzen (NEN 3235 6.5). In de praktijk is echter gebleken dat voor gehalten, lager dan 5 mg stikstof per liter een hogere analyse-nauwkeurigheid wordt verkregen door het bij de bepaling gevormde ammonium fotometrisch te bepalen (beschreven in normblad NEN 3235 6.1.1.).

De tekst van C 3 van bijlage I is in verband met het voorgaande gewijzigd.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. S. Tuijnman